

Embedsexamen indskrænket til en skriftlig Oversættelse af et dertil særlig egnet dansk Stykke og en kort mundtlig Samtale om passende Æmner*). Da nu siden Maj 1854 endog filologiske Doktordisputater saas baade skrevne og forsvarede paa Dansk**), vilde det næppe være upassende at tilstede Brugen af det danske Sprog ogsaa ved Prisafhandlingerne, ikke som Regel, men som Undtagelse, naar det valgte Æmne gjorde det ønskeligt, at Afhandlingen forfattedes paa Modersmaalet. Men dernæst henledede de Opmærksomheden paa, at det ved Behandlingen af sproglige Fænomener i Latin og Græsk ofte blev nødvendigt at se ud over begge disse Sprogs Grænser, og at det ikke var ualmindeligt, at ivrige filologiske studerende under deres Studier ogsaa syslede med ældre og nyere Sprog af den indo-germanske Stamme. Det kunde undertiden synes hensigtsmæssigt at udsætte et Prisspørgsmaal af denne Art; men Lærerne i den klassiske Filologi vilde næppe vove sig dertil uden Under-tøttelse af en Kollega, der særlig var hjemme paa disse Omraader, navnlig da Docenten i sammenlignende Sprogvidenskab, og som man derfor maatte ønske Ret til at tilkalde, under den Forudsætning, at det tilfaldes at skrive Afhandlingen paa Dansk.

I Henhold til det udviklede indstillede de da, at de Universitetslærere, der udsætte Prisopgaven i klassisk Filologi, maatte kunne forlange eller tilstede Besvarelsen affattet paa Dansk, naar det forekom dem hensigtsmæssigst for en tilbørlig Behandling af Æmnet, og at det maatte tillades Professorerne i klassisk Filologi, naar dertil fandtes Anledning, at tilkalde Docenten i sammenlignende Sprogvidenskab ved Udsættelsen af Prisopgaverne og Bedømmelsen af de indkomne Besvarelser. Konsistorium tiltraadte Indstillingen ved Skrivelse af 10 Decbr., hvorefter den bifaldtes af Ministeriet under 28. s. M.

V. Akademiske Grader.

Det er i Aarbogen f. 1871—73 Side 133 og f. 1873 75 Side 162 omtalt, at det for de akademiske Aar 1871—76 var overdraget cand. philol. O. Siesbye at holde sproglige og exgetiske Forelæsninger og Øvelser i klassisk Filologi. Dette Hverv ophørte med Dr. Gertz's Ansættelse som extraordinær Docent i bemeldte Videnskab, idet Kand. Siesbye ikke attraaede en saadan Ansættelse. Det var imidlertid ikke hans Hensigt ganske at ophøre med at holde Forelæsninger ved Universitetet, men kun at vinde Tid til at fortsætte sine egne Studier, og han androg derfor om at erholde samme Ret til at holde Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet, som ellers er betinget af en akademisk Grad. Ministeriet begjærede Konsistoriums Erklæring over dette Andragende; men førend der var blevet Lejlighed til at indhente det filosofiske Fakultets Erklæring herom, modtog Konsistorium fra dette Fakultet en af dets Flertal anbefalet Indstilling fra Konferentsraad Madvig og Professor Ussing om, at Ministeriets Samtykke maatte indhentes til, at den filosofiske Doktorgrad tildeltes Hr. Siesbye uden foregaaende Disputats. De bemærkede heri, at det var ubilligt og ikke ret passende, at den Mand, der i flere Aar særdeles tilfredsstillende havde udført en Docents Gjerning

*) Univ. Aarb. 1871—73 Side 76 ff.

**) Lindes Medd. 1849—56 Side 50 ff.

i Fakultetet, skulde behøve at søge om en Tilladelse til at tilbyde Universitetet sin Tjeneste som Privatdocent uden Vederlag, hvorimod de, støttende sig til den Anerkjendelse, som Hr. Siesbyes grundige Lærdom og flersidige Dannelse nød hos hele den yngre Slægt af filologiske Skolemænd, Kandidater og studerende, fandt det naturligt, som Paaskjænnelse af hans Virksomhed ved Universitetet, at Doktorgraden konfereredes ham uden Disputats. Konsistorium sluttede sig til denne Indstilling i Skrivelse til Ministeriet af 13. Juli 1876, i hvilken det udtalte, at det ikke havde nogen Tvivl om, at der burde aabnes Kandidat Siesby Lejlighed til efter hans Ønske at optræde som Privatdocent ved Universitetet, og at Ministeriet kun med Paaskjænnelse kunde se en saadan Virksomhed fra hans Side, efter at han havde ønsket at fratræde det af ham saa tilfredsstillende udførte offentlige Docenthverv. Man vilde heller ikke have fundet, at det paa nogen Maade kom i Strid med Konsistoriums tidligere Udtalelser om Adgangen til Privatdocentvirksomheden*), naar Konsistorium i dette Tilfælde anbefalede at give Tilladelse hertil til en Mand, der ikke havde nogen akademisk Grad; thi jævnsides med eller snarere over en akademisk Grad som Betingelse for Retten til at docere maatte efter Sagens Natur aabenbart det stilles, at den paagjældende i længere Tid efter offentligt Hverv, paa anerkjendt tilfredsstillende Maade havde doceret. Konsistorium kom imidlertid ikke i det Tilfælde nærmere at maatte paavise dette, idet det ganske kunde slutte sig til Forslaget om, at Adgangen til Privatdocentvirksomheden aabnedes Kand. Siesby ad den Vej, at Doktorgraden konfereredes ham. Lige over for en Mand, hvis Lærdom og Dygtighed fra alle Sider nød uomtvistet Anerkjendelse, burde man ikke holde fast ved Fordringen om den forud gaaende Disputats som Betingelse for Doktorgradens Tildeling.

Ministeriet nedlagde i Overensstemmelse hermed en allerunderdanigst Forestilling for Kongen, hvorefter det ved kgl. Resol. af 24. Juli 1876 blev bifaldet, at det filosofiske Fakultet bemyndigedes til at konferere cand. philol. O. Siesby den filosofiske Doktorgrad ved Universitetet uden foregaaende Disputats-

VI. Videnskabelige Samlinger og Anstalter.

1. Universitetsbibliotheket.

Efter at Universitetsbibliothekaren i Anledning af Besættelsen af en ledig Assistentplads i Aaret 1874 (Univ. Aarb. 1873—75 Side 459) havde udtalt, at Bibliotheket trængte til større Arbejdskraft, end den hidtil værende Ordning gav det, opfordrede Konsistorium Prof. Thorsen til, efter Samraad med sine Medarbejdere ved Bibliotheket, at fremkomme med en nærmere Forklaring om, i hvilken Retning Bibliotheket navnlig savnede Kræfter, og om det mulig skyldtes Manglen heraf, at Arbejdet med Bibliothekskatalogerne ikke kunde fremmes med den ønskelige Kraft. Konsistorium udtalte tillige, at det for sit Vedkommende vilde være villigt til at støtte Forslag om Foregelsen af Bibliothekets Arbejdskræfter, som maatte anses for ønskelige. Under 5. Novbr. 1874 afgav Prof. Thorsen en udførligere Erklæring, i hvilken han gjorde gjældende, at den Bibliotheket tilstaaede Bevilling ikke strakte til noget som helst Arbejde uden for det, der kunde udføres

*) Univ. Aarb. 1873—75 S. 173, og neden for under B II 4.